

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 200/06-20

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí senátu 8. júna 2006 predbežne prerokoval sťažnosť PhDr. P. K., bytom B., zastúpeného advokátom JUDr. A. V., B., vo veci namietaného porušenia jeho základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd postupom Okresného súdu Bratislava III v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Cb 86/04 a takto

r o z h o d o l :

Sťažnosť PhDr. P. K. o d m i e t a .

O d ô v o d n e n i e :

I.

Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 16. decembra 2005 doručená sťažnosť PhDr. P. K., bytom B. (ďalej len „sťažovateľ“), zastúpeného advokátom JUDr. A. V., B., ktorou namieta porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a práva na prejednanie jeho záležitosti v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (ďalej len „dohovor“) postupom

Okresného súdu Bratislava III (ďalej len „okresný súd“) v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Cb 86/04.

Z obsahu sťažnosti a jej príloh vyplýva, že sťažovateľ (v konaní pred okresným súdom „žalobca“) podal 18. júna 2004 okresnému súdu návrh na určenie neplatnosti výpovede zmluvy o nájme nebytových priestorov, ktoré užíval ako samostatne zárobkovo činná osoba pri podnikaní v oblasti cestovného ruchu a na nariadenie predbežného opatrenia, že povinný Stredné odborné učilište obchodné v Bratislave je až do právoplatnosti rozhodnutia o neplatnosti výpovede zmluvy o nájme povinný zdržať sa konania, ktoré by sťažovateľovi znemožnilo alebo obmedzilo riadne a nerušené užívanie nebytových priestorov. Okresný súd vydal vo veci 1. júla 2004 predbežné opatrenie, proti ktorému sa povinný 16. júla 2004 odvolal a zároveň zamedzil sťažovateľovi prístup do objektu. Krajský súd v Bratislave (ďalej len „krajský súd“) uznesením č. k. 11 Cob 224/04-43 uznesenie okresného súdu potvrdil. Sťažovateľ vo svojej sťažnosti ďalej uvádza, že napriek existencii týchto rozhodnutí mu bolo násilne zabránené užívať prenajaté priestory, v dôsledku čoho musel ukončiť svoju podnikateľskú činnosť, pričom túto pre nekonanie okresného súdu už ani v budúcnosti nebude môcť obnoviť. Postup okresného súdu v konaní je podľa názoru sťažovateľa porušením jeho práva priznaného čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru, na základe čoho žiada, aby ústavný súd po prerokovaní jeho žiadosti vydal toto rozhodnutie:

„Základné právo PhDr. P. K. na prerokovanie veci bez zbytočných prieťahov podľa čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky a právo na prejednanie veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd v konaní vedenom na Okresnom súde Bratislava III pod sp. zn. 28 Cb 86/04 bolo porušené.

Okresnému súdu Bratislava III prikazuje v konaní sp. zn. 28 Cb 86/04 konať bez zbytočných prieťahov.

PhDr. P. K. priznáva primerané finančné zadosťučinenie v sume 50.000,- Sk, ktoré je Okresný súd Bratislava III. povinný zaplatiť do dvoch mesiacov od právoplatnosti rozhodnutia.

Okresný súd Bratislava III je povinný nahradiť PhDr. P. K. trovy právneho zastúpenia, za dva úkony právnej pomoci v sume 5.302,- Sk + 300,- Sk náhrady výdavkov

na miestne telekomunikačné výdavky a miestne prepravné na bankový účet právneho zástupcu JUDr. A. V. do pätnástich dní od právoplatnosti rozhodnutia.“

II.

Ústavný súd rozhoduje podľa čl. 127 ods. 1 ústavy o sťažnostiach fyzických osôb alebo právnických osôb, ak namietajú porušenie svojich základných práv alebo slobôd, alebo ľudských práv a základných slobôd vyplývajúcich z medzinárodnej zmluvy, ktorú Slovenská republika ratifikovala a bola vyhlásená spôsobom ustanoveným zákonom, ak o ochrane týchto práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa čl. 48 ods. 2 ústavy každý má právo, aby sa jeho vec verejne prerokovala bez zbytočných prietáhov a v jeho prítomnosti a aby sa mohol vyjadriť ku všetkým vykonávaným dôkazom (...).

Podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru každý má právo, aby jeho vec bola prejednaná v primeranej lehote (...).

Ústavný súd podľa § 25 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) každý návrh predbežne prerokuje na neverejnom zasadnutí bez prítomnosti navrhovateľa, ak tento zákon neustanovuje inak.

Pri predbežnom prerokovaní návrhu ústavný súd skúma, či dôvody uvedené v § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde nebránia jeho prijatiu na ďalšie konanie. Podľa tohto ustanovenia návrhy vo veciach, na ktorých prerokovanie nemá ústavný súd právomoc, návrhy, ktoré nemajú náležitosti predpísané zákonom, neprípustné návrhy alebo návrhy podané niekým zjavne neoprávneným, ako aj návrhy podané oneskorene môže ústavný súd na predbežnom prerokovaní odmietnuť uznesením bez ústneho pojednávania. Ústavný súd môže odmietnuť aj návrh, ktorý je zjavne neopodstatnený.

O zjavne neopodstatnený návrh ide vtedy, ak ústavný súd pri jeho predbežnom prerokovaní nezistí žiadnu možnosť porušenia označeného základného práva alebo slobody, realnosť ktorej by mohol posúdiť po jeho prijatí na ďalšie konanie.

1. Predmetom sťažnosti je namietané porušenie základného práva sťažovateľa na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a práva na prejednanie jeho veci v primeranej lehote podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru postupom okresného súdu v konaní vedenom pod sp. zn. 28 Cb 86/04.

V prípade, keď ústavný súd zistí, že postup všeobecného súdu sa nevyznačoval takými významnými prietahmi, ktoré by bolo možné kvalifikovať ako „zbytočné prietahy“ v zmysle čl. 48 ods. 2 ústavy, nevysloví porušenie základného práva zaručeného v tomto článku (II. ÚS 57/01, III. ÚS 30/03) alebo sťažnosť odmietne ako zjavne neopodstatnenú (I. ÚS 27/02, I. ÚS 199/02, I. ÚS 197/03 a iné).

Z judikatúry ústavného súdu vyplýva, že nie každý zistený prietah v súdnom konaní má nevyhnutne za následok porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. V týchto veciach ústavný súd totiž prihliada aj na účel základných práv zaručených týmito článkami. Z účelu týchto práv vyplýva pre súd požiadavka postupovať v konaní tak, aby sa čo najskôr odstránil stav právnej neistoty, v ktorej sa nachádza osoba domáhajúca sa rozhodnutia súdu (II. ÚS 48/96, I. ÚS 19/00). Ústavný súd už vo svojich predchádzajúcich rozhodnutiach vyslovil, že „ojedinelá nečinnosť súdu hoci aj v trvaní niekoľkých mesiacov sama osebe ešte nemusí zakladať porušenie základného práva na prerokovanie veci bez zbytočných prietáhov“ (I. ÚS 42/01).

Ústavný súd zo sťažnosti sťažovateľa a zo spisu okresného súdu vo veci 28 Cb 86/04 zistil, že konanie o určenie neplatnosti výpovede zmluvy o nájme nebytových priestorov začalo na okresnom súde 18. júna 2004. Okresný súd uznesením č. k. 28 Cb 86/04-23 vydal vo veci predbežné opatrenie, ktorým uložil „žalovanému povinnosť zdržať sa každého

konania, ktoré by žalobcovi znemožnilo alebo obmedzilo riadne a nerušené užívanie nebytových priestorov dohodnuté v zmluve o nájme nebytových priestorov č. 03/2001 z 15. júna 2001 v doterajšom rozsahu podnikateľskej činnosti žalobcu“. Proti uzneseniu o nariadení predbežného opatrenia žalovaný podal 16. júla 2004 odvolanie. Následne okresný súd vyzval 19. júla 2004 žalovaného na zaplatenie súdneho poplatku, ktorý ho uhradil 22. júla 2004. Toho istého dňa bolo odvolanie zaslané na vyjadrenie sťažovateľovi. Po doručení vyjadrenia sťažovateľa 5. augusta 2004 bol spis predložený okresným súdom krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní 10. septembra 2004. Krajský súd vo veci rozhodol uznesením č. k. 11 Cob 224/04-43, ktorým potvrdil uznesenie okresného súdu o predbežnom opatrení. Spis bol vrátený okresnému súdu 3. novembra 2004. Po vrátení spisu okresnému súdu až do 19. septembra 2005 tento súd vo veci nevykonal žiadne úkony. Ako však vyplýva zo stanoviska predsedu okresného súdu Spr. 3274/2006 z 15. mája 2006 (ústavnému súdu doručené 25. mája 2006), od 1. januára 2005 bol sudca konajúci vo veci pridelený na súd vyššieho stupňa. Nový zákonný sudca, ktorý bol do funkcie sudcu vymenovaný 18. marca 2005, mal vec pridelenú na základe opatrenia predsedu okresného súdu z 5. apríla 2005. Po oboznámení sa s vecou zákonný sudca nariadil 19. septembra 2005 pojednávanie na 10. január 2006. Na uvedenom pojednávaní súd vo veci rozhodol rozsudkom č. k. 28 Cb 86/04-64. Proti tomuto rozsudku sa odvolal žalovaný (odvolanie bolo okresnému súdu doručené 10. mája 2006) a spis je pripravený na predloženie krajskému súdu na rozhodnutie o odvolaní.

Sťažovateľ už v čase podania sťažnosti ústavnému súdu vedel o tom, že pojednávanie vo veci je nariadené na 10. január 2006. Pojednávanie sa uskutočnilo za účasti žalobcu i žalovaného a ich právnych zástupcov a vo veci bolo meritórne rozhodnuté.

Postup okresného súdu v predmetnom konaní vzhľadom na doterajšiu dĺžku konania, ako aj ojedinelý prieťah v konaní, zapríčinený zmenou zákonného sudcu, nie je možné považovať za taký, ktorým by došlo k porušeniu základného práva sťažovateľa podľa čl. 48 ods. 2 ústavy a čl. 6 ods. 1 dohovoru. Na základe uvedených skutočností ústavný súd sťažnosť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde odmietol ako zjavne neopodstatnenú už po jej predbežnom prerokovaní.

2. Ústavný súd súčasne uvádza, že sťažovateľ ústavnému súdu nepreukázal, a ako to vyplýva z vyjadrenia predsedu okresného súdu, ani nepodal sťažnosť na priet'ahy v konaní podľa § 17 zákona č. 80/1992 Zb. o sídlach a obvodoch súdov Slovenskej republiky, štátnej správe súdov, vybavovaní sťažností a o voľbách prísediacich (zákon o štátnej správe súdov), resp. s účinnosťou od 1. apríla 2005 sťažnosť podľa § 62 zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov, ktorej vyčerpanie ako účinného prostriedku nápravy je potrebné preukázať podľa § 53 ods. 1 zákona o ústavnom súde, preto bolo možné sťažnosť odmietnuť podľa § 25 ods. 2 zákona o ústavnom súde aj pre neprípustnosť.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 8. júna 2006